ΕΝ ΕΡΜΟΥΠΟΛΕΙ 24 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1850. ΕΤΟΣ ΙΒ

ΕΤΗΣΙΑ συνδρομὴ διὰ τὴν Σύρον δραχ. 30
Ἐκτὸς τῆς Σύρου δραχ. 32

ΕΡΜΗΣ

Ἐκδίδεται τὴν Τρίτην ἑκάστης ἑβδομάδος.
Τιμὴ τῆς καταχωρήσεως δὶ ἕκαστον στίχον λεπ. . 15

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Τρία τινὰ περιστατικὰ καὶ ἡμᾶς καὶ ὁλόκληρον σχεδὸν τὸ κοινόν μας πείθουσιν, ὅτι εἰς εὐαρίθμους τινὰς μεταξὺ ἡμῶν ἦτο γνωστὸν πρό τινος καιροῦ, ὅτι ὁ Ἀγγλικὸς στόλος ἔμελλε νὰ κάμῃ κινήματα κατὰ τῆς Ἑλλάδος, οὐχὶ ἐπὶ σκοπῷ κατακτήσεως, διότι τότε πρέπει ἐξ ἀνάγκης νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι εὑρισκόμεθα εἰς τὴν παραμονὴν Εὐρωπαϊκοῦ τινος πολέμου, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐσχίσθη καὶ κατεστράφη ἡ συνθήκη δὶ ἧς τὸ Ἑλληνικὸν βασίλειον ἐδημιουργήθη καὶ ἀνεγνωρίσθη ὡς ἀνεξάρτητον καὶ αὐτόνομον, τρεῖς δὲ ἐπίσης ἰσχυραὶ καὶ μεγάλαι δυνάμεις ἐγγυήθησαν τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ αὐτονομίαν του καὶ ἔλαβον αὐτὸ ὑπὸ τὴν προστασίαν των, ἀλλὰ κινήματα τείνοντα νὰ ταράξωσι τὴν τάξιν τοῦ τόπου μας καὶ νὰ ἐπιφέρωσι τὴν ἀναρχίαν καὶ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον.

Πρῶτον τῶν περιστατικῶν τούτων εἶναι, ἡ εὐχὴ καὶ ἐπιθυμία τὴν ὁποίαν πρό τινος καιροῦ ἐξέφρασαν ὄργανα τινα τοῦ Ἀθηναϊκοῦ περιοδικοῦ τύπου, περὶ προώρου τῆς βουλῆς διαλύσεως καὶ ἐκλογῆς νέων βουλευτῶν ἐν καιρῷ χειμῶνος, ὅτε, κατὰ τὰ ὄργανα ταῦτα, αἱ ἐκλογαὶ ἠδύναντο νὰ γίνωσιν ἡσυχώτερον, μὴ θερμαινομένων οὐδὲ ἐξαπτομένων ἐν ταύτῃ τῇ ὥρᾳ τοῦ ἔτους τῶν κεφαλῶν ὑπὸ τοῦ ἡλιακοῦ καύσωνος.

Ἐκ τοῦ περιστατικοῦ τούτου ἐξάγεται ἀριδήλως, ὅτι ἐσύμφερε τὰ μέγιστα εἰς τοὺς γνωρίζοντας, ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω, ταῦτα τὰ ὑπὸ τῶν Ἄγγλων ἐσχάτως κατὰ τῆς πατρίδος μας ληφθέντα μέτρα, νὰ εὑρισκώμεθα ἐν τοιαύτῃ δεινῇ περιστάσει χωρὶς ἀντιπροσώπων βουλὴν, καὶ μεταξὺ ἐκλογικῆς πάλης, ἥτις ἐρεθίζει τὰ πνεύματα, ἐξάπτει τὰ πάθη καὶ ἐπιφέρει διχονοίας καὶ διαίρεσεις, αἵτινες ἤθελον διευκολύνει ἀναντιρρήτως τὰ μέσα τοῦ νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ ἐπιθυμία των, καὶ νὰ ἐπιτύχῃ ὁ ἐπίβουλος σκοπός των, χωρὶς νὰ σκεφθῶσιν οἱ ἄθλιοι, ὅτι πρῶτοι πάντων ἤθελον γίνει ἐλεεινὸν θῦμα τῆς ἀπονοίας καὶ προδοσίας των.

Δεύτερον ἐκ τῶν περιστατικῶν τούτων εἶναι ἡ μυστικὴ ἀναχώρησις ἐκ Σμύρνης τοῦ ἀντάρτου Γριζιώτου, χωρὶς νὰ ἦναι εἴς τινα γνωστὸν ποῦ μετέβη ἢ ποῦ εὑρίσκεται ὁ ἄνθρωπος οὗτος. Ἀποδεικνύει λοιπὸν καὶ τοῦτο ὡσαύτως, ὅτι καὶ αὐτοῦ τοῦ καλοῦ πατριώτου ἡ αἰφνίδιος παρουσία μεταξὺ τῶν κινημάτων τούτων, ἔμελλε νὰ συντείνῃ τὰ μέγιστα πρὸς ἐπιτυχίαν τοῦ ἀποτροπαίου σκοποῦ τῆς κατὰ τῆς πατρίδος προδοσίας.

Τρίτον καὶ τελευταῖον τῶν τριῶν τούτων περιστατικῶν εἶναι, ὅτι ὁπόταν τὴν ἑβδόμην τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἀφίχθη ἐνταῦθα ἐκ τοῦ Πειραιῶς τὸ ἀτμόπλοιον τῆς Γαλλικῆς ταχυδρομικῆς ὑπηρεσίας καὶ διετηρήθη ἡ μεγάλη ἐκείνη καὶ αὐστηρὰ ἐχεμυθία, ὡς ἐν καιρῷ ἀνεφέραμεν, ἡ μόνη πρὸ πάσης ἄλλης διαδοθεῖσα φήμη ὑπῆρξεν ἡ ἀπαισιωτέρα, ὅτι δηλαδὴ συνέβη ἐν Ἀθήναις ἐπανάστασις καὶ ἄλλα μεγαλήτερα δυστυχήματα, ἅτινα οὔτε νὰ ἐκφράσωμεν κἄν τολμῶμεν. Τὶ ἄλλο λοιπὸν ἐρωτῶμεν παρεμφαίνουν ταῦτα πάντα, εἰμὴ ὅτι ἦσαν γνωστὰ εἴς τινας τὰ κινήματα τὰ ὁποῖα ἔμελλον νὰ κάμωσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι οἱ Ἄγγλοι; Ἡ γνῶσις δὲ αὕτη τὶ ἄλλο ἄρα γε παρεμφαίνει εἰμὴ ἐπιβουλὴν καὶ προδοσίαν κατὰ τῆς πατρίδος;

Ἀλλ' ὁ Ὕψιστος ὅστις κήδεται πάντοτε τῆς Ἑλλάδος καὶ προστατεύει αὐτὴν διὰ τῆς κραταιᾶς δεξιᾶς του, ἐματαίωσεν, ὡς ἀδιστάκτως ἐλπίζομεν, τοὺς σκοποὺς, τὰ σχέδια καὶ τὰς προδοκίας τῆς προδοσίας καὶ ἐπιβουλῆς.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀπὸ τὸ ὀρθὸν καὶ τὸ δίκαιον αἱ κατὰ τῆς κυβερνήσεώς μας ἀπαιτήσεις τοῦ ἀντιναυάρχου κυρίου Πάρκερ, περὶ ὧν προλαβὼν ὁ ἐθνικὸς τῆς πρωτευούσης μας τύπος ἔκαμε τὴν προσήκουσαν ἀνάπτυξιν, κατὰ τοσοῦτον ἀντιβαίνουσιν εἰς τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν δικαιοσύνην ὅσα μέτρα ἔλαβεν ὁ ἴδιος κύριος ἀντιναύαρχος κατὰ τῆς ἰδιωτικῆς ἰδιοκτησίας, τὰ μέτρα δηλαδὴ τῆς παρεμποδίσεως καὶ κατασχέσεως τῶν ἐμπορικῶν πλοίων μας εἰς τοὺς λιμένας μας προσωρμισμένων, καὶ ταῦτα ἐν πλήρει εἰρήνῃ, καὶ χωρὶς νὰ προηγηθῇ διακήρυξις πολέμου.

Κατὰ τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν, ὁσάκις κυβέρνησίς τις ἔχει ἀπαιτήσεις κατ' ἄλλης, ἐντεῦθεν δὲ ἀναφύονται διενέξεις, διαλύονται αὗται ὑπὸ διαιτητῶν, ὑπὸ ἄλλων δηλαδὴ φιλικῶν κυβερνήσεων, καὶ τότε μόνον ἄρχονται αἱ ἐχθροπραξίαι καὶ ὁ πόλεμος, ὁπόταν αἱ ἀπαιτήσεις κηρυχθῶσι δίκαιαι, καὶ ὅμως ἡ τὴν ἱκανοποίησιν ὀρείλουσα ἀρνεῖται αὐτὴν παραλόγως, ἀδίκως καὶ αὐθαιρέτως.

Εἰς τὴν προκειμένην περίπτωσιν, καὶ ἂν ὑποτεθῶσι δίκαιαι αἱ τοῦ ἀντιναυάρχου κυρίου Πάρκερ ἀπαιτήσεις, ἀφοῦ ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις δὲν ἔκαμεν ἐντελῆ καὶ ἀπόλυτον ἄρνησιν τῆς παραδοχῆς αὐτῶν, ἀλλ' ἐπρότεινε νὰ ὑποβληθῶσιν αὗται εἰς διαιτητίαν τῶν συμμάχων αὐτῆς τε καὶ τῆς Ἀγγλίας μεγάλων δυνάμεων, τῆς Γαλλίας δηλαδὴ καὶ Ῥωσσίας, καθόσον μάλιστα αἱ δυνάμεις αὗται ἐδημιούργησαν μετὰ τῆς Ἀγγλίας τὸ Ἑλληνικὸν βασίλειον καὶ ἔλαβον αὐτὸ ὑπὸ τὴν προστασίαν των, συμβιβάζονται ἐρωτῶμεν μὲ τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν τὰ ὑπὸ τοῦ ἀντιναυάρχου κυρίου Πάρκερ ληφθέντα καταναγκαστικὰ μέτρα, ὑπὸ τοῦ δικαιώματος τοῦ ἰσχυροτέρου μόνον δικαιολογούμενα, καὶ ἰδίως τὰ τῆς κατασχέσεως τῶν ἐμπορικῶν μας πλοίων, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὁποίων δὲν ἔπταισαν τὸ παραμικρὸν πρὸς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν, καὶ τοὺς ὁποίους κηρύττει εἰσέτι ὁ κύριος ἀντιναύαρχος ὅτι ἀγαπᾷ ὡς τέκνα του;

Ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀδικῇ, ὅπερ μολοντοῦτο οὐδαμῶς παραδεχόμεθα, μὴ συγκατατιθεμένη, ἀλλὰ καὶ μὴ ἀρνουμένη ἀπολύτως, ν' ἀποζημιώσῃ ἕνα Ἰουδαῖον Πατζίφικον μὲ φράγκα 850 χιλιάδας, ἐνῷ οὗτος δὶ ἀναφορᾶς του εὑρισκομένης εἰς τὰ ἀρχεῖα τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως εἶχεν ἀπαιτήσει 26 μόνον χιλιάδων δραχμῶν ἀποζημιωσιν. Ἐὰν ὡσαύτως ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἀδικῇ μὴ συγκατατιθεμένη ν' ἀποζημιώσῃ ἕνα Φινλάϊ ὑπήκοόν της καταστάντα, ὡς ἀποβαλλόντα τὴν προτέραν ἐθνικότητά του καθόσον πληροφορούμεθα, μολονότι ἀμφοτέρους αὐτοὺς πρὸ καιροῦ ἱκανοποίησεν. Ἐὰν προσέτι δὲν συγκατατίθεται ν' ἀποζημιώσῃ ὑπηκόους τινας Ἴονας ἐπὶ κακουργήματι κατηγορηθέντας, συλληφθέντας, ἀνακριθέντας καὶ ἀπολυθέντας, ἀλλὰ προτείνει σύμφωνα μὲ τὸ δίκαιον τῶν ἐθνῶν νὰ λυθῇ προηγουμένως ὑπὸ τῶν προστατίδων αὐτῆς δυνάμεως τὸ ζήτημα περὶ τοῦ ἂν ἦναι ὑπόχρεως εἰς τοιαύτην ἀποζημίωσιν, εἶναι δίκαιον ἐρωτῶμεν, νὰ κατάσχεται ἡ ἰδιωτικὴ περιουσία, διὰ νὰ χρησιμεύσῃ πρὸς ἀπότισιν τῆς ἀποζημιώσεως ταύτης, νὰ καταστρέφεται ἡ ναυτιλία καὶ τὸ ἐμπόριον ἑνὸς ἔθνους ἔχοντος τὴν τιμὴν νὰ προστατεύηται ὑπὸ τῆς Ἀγγλίας, εὐεργετηθέντος παρ' αὐτῆς, καὶ μόνον ἔγκλημα ἔχοντος ὅτι γνωρίζει νὰ ἐκτιμᾷ τὴν αὐτονομίαν του, καὶ ὅτι εἶναι νοῆμον, βιομήχανον, προοδευτικὸν καὶ βαῖνον γιγαντιαίοις βήμασιν εἰς τὸν ἐξευγενισμόν;

Πιστεύομεν ἀδιστάκτως, ὅτι τὰ καταναγκαστικὰ ταῦτα μέτρα τὰ ὑπὸ τοῦ ἀντιναυάρχου κυρίου Πάρκερ ληφθέντα κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς ναυτιλίας καὶ τοῦ ἐμπορίου αὐτῆς, θέλουν ἐκτιμηθῇ ὑπὸ ὁλοκλήρου τοῦ ἐξευγενισμένου

ΠΑΡΑΦΥΛΛΙΣ.

Ἡ κατὰ τῆς Ῥωσσίας ἐκστρατεία τοῦ Ναπολέοντος Βοναπάρτου τῶν 1812.

Συνέχεια.

Ἡ ἀπόστασις τοῦ ποταμοῦ τούτου ἐκ τῆς πατρίδος μας καὶ ἡ ἀρχαιότης τοῦ ὀνόματός του ἠρέθιζε τὴν περιέργειάν μας. Πρώτην ἤδη φορὰν τὰ κύματα τοῦ Ῥωσσικοῦ τούτου ποταμοῦ ἔφερον Γαλλικὸν στρατὸν καὶ ἴδον τὰ νικηφόρα ὅπλα μας. Οἱ Ῥωμαῖοι δὲν ἐγνώρισαν τὸν ποταμὸν τοῦτον εἰμὴ μετὰ τὰς ἥττας των. Ἐπὶ τῶν αὐτῶν κυμάτων τοῦ ποταμοῦ τούτου ἐκατέβαινον ποτὲ οἱ ἄγριοι τῆς Ἄρκτου ἢ οἱ υἱοὶ τοῦ Ὀδίνου καὶ τοῦ Ῥουρὶκ διὰ νὰ λαφυραγωγῶσι τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Πρὶν διακρίνωμεν τὸν ποταμὸν τοῦτον, αἱ ὄψεις μας τὸν ἐζήτουν μὲ φιλότιμον ἀνυπομονησίαν. Ἐφθάσαμεν τέλος εἰς ἕνα στενὸν ποταμὸν κλεισμένον μεταξὺ δύο ὀλθων δασωδῶν καὶ ἀκαλλιεργήτων. Οὗτος ἦτον ὁ Βορυσθένης, ὅστις ἐπαρουσιάζετο εἰς τοὺς ὀφθαλμούς μας, ὑπὸ τοιαύτην ταπεινὴν ὄψιν. Εἰς τὴν θέαν του ἐταπεινώθησαν οἱ ὑπερήφανοι διαλογισμοί μας, καὶ ταχέως ἐξηφανίσθησαν ἀπέναντι τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ προμηθευθῶμεν τῶν πρωτίστων ἀναγκαίων μας.

Ὁ αὐτοκράτωρ ἐκοιμήθη ἐντὸς τῆς σκηνῆς του ἐντεῦθεν τῆς Ῥασάτνας, τὴν δὲ ἐπαύριον ὁ στρατὸς ἐπορεύετο ὅλος ἕτοιμος νὰ παραταχθῇ εἰς μάχην ἔχων τὸν αὐτοκράτορα ἔφιππον εἰς τὸ κέντρον του. Ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ κατεδίωξε δύο μικρὰ σώματα Κοζάκων οἵτινες ἀντεστάθησαν ὀλίγον, μόνον καὶ μόνον διὰ νὰ λάβωσι καιρὸν νὰ καταστρέψωσι γεφύρας καί τινας σωροὺς ἀχύρων. Αἱ κῶμαι ἐξ' ὧν κατεδιώξαμεν τὸν ἐχθρὸν καὶ εἰς τὰς ὁποίας κατελύσαμεν εἶχον ἤδη λαφυραγωγηθῇ παρ' αὐτοῦ.

Διέβημεν τὸν ποταμὸν τοῦτον ἐκ δύο περασμάτων ἅτινα ταχέως κατέστησαν ἄχρηστα, διότι τὰ τάγματα τὰ ὁποῖα ἔρθασαν ἑπομένως διέβησαν ἀλλαχόθεν. Ἀλλὰ τοῦτο ὀλίγον μᾶς ἀνησύχει. Οἱ ἀξιωματικοὶ παρέβλεπον τοιαῦτα μικρὰ πράγματα, καὶ δὲν ἐφρόντιζεν οὐδεὶς νὰ καταδείξῃ τὸν κίνδυνον, ἐὰν ὑπῆρχε τοιοῦτος. Ἐφαίνετο ὅτι ἕκαστον σῶμα τοῦ στρατοῦ ὑπῆρχε διὰ ἑαυτὸ μόνον, ἑκάστη μοῖρα δὶ ἑαυτῆν καὶ ἕκαστος ἑνὶ λόγῳ δὶ ἑαυτὸν, ὡς νὰ μὴν ἐξαρτᾶτο ἡ τύχη τοῦ ἑνὸς ἀπὸ τὴν τοῦ ἄλλου. Ἐγκαταλείπομεν πανταχοῦ ἀνθρώπους ἀπηυδηκότας ἢ περιπλανηθέντας, μεταξὺ τῶν ὁποῖον διέβαινον οἱ ἀξιωματικοὶ μετ' ἀδιαφορίας, διότι εἶχεν ἕκαστος ἀντικείμενον προσωπικῆς ἐνασχολήσεως καὶ δὲν ἐφρόντιζε περὶ τῶν ἄλλων. Πολλοὶ ἐκ τῶν μεμονωθέντων ἐκείνων ἀνθρώπων ἦσαν στρατιῶται ἐπιθυμοῦντες λάφυρα, οἵτινες ὑποκρινόμενοι ὅτι ἦσαν δῆθεν ἀσθενεῖς ἢ πληγωμένοι ἀπεμακρύνοντο, καὶ ἡμεῖς δὲν εἴχομεν καιρὸν νὰ τοὺς ἐμποδίσωμεν· ὅπερ συμβαίνει συνήθως εἰς τὰ μεγάλα πλήθη, τὰ ὁποῖα ἐπειδὴ προχωροῦν μετὰ ταχύτητος, δὲν δύναται νὰ διατηρηθῇ ἐν αὐτοῖς ἡ τάξις.

Μέχρι τοῦ Λιάδυ αἱ κῶμαι μᾶς ἐφάνησαν μᾶλλον Ἑβραϊκαὶ παρὰ Πολωνικαί. Ἔφευγον ἐνίοτε μετὰ τὴν ἄφιξίν μας οἱ Λιθουανοὶ ἀλλ' οἱ Ἑβραῖοι ἔμενον, διότι διὰ κανένα λόγον δὲν ἀπεφάσιζον νὰ ἐγκαταλείψωσι τὰς ἐλεεινὰς κατοικίας των. Ἐγνωρίζοντο οὗτοι ἐκ τῆς κακῆς προφορᾶς των, ἐκ τῆς ταχύτητος τῆς ὁμιλίας των, ἐκ τῆς ἑτοιμότητος τῶν λόγων των καὶ ἐκ τοῦ χρώματός των, τὸ ὁποῖον καθίστατο ζωηρότερον ἕνεκα τοῦ πρὸς τὸ κερδίζειν ποταποῦ πάθους των. Αἱ πλεονεκτικαὶ ὄψεις των, τὰ πρόσωπά των, αἱ μακραὶ φυσιογνωμίαι των, τὰς ὁποίας δὲν δύναται νὰ καταστήσῃ ἱλαρὰς μήτε τὸ ἄπιστον καὶ πονηρὸν μειδίαμα αὐτῶν, τὰ ὑψηλὰ ἀναστήματά των τὰ ἰσχνὰ καὶ εὐκολοκίνητα, ἡ συμπεριφορά των, οἱ γενικῶς ἐρυθροὶ πώγονές των, τὰ μακρὰ κράσπεδά των στενευόμενα περὶ τὴν ὀσφύν των δεδεμένην διὰ δερματίνης ζώνης καὶ ἡ ῥυπορότης των τοὺς ἔκαμνε νὰ διακρίνωνται ἐκ τῶν χωρικῶν τῆς Λιθουανίας.

Ἐφαίνετο ὡς νὰ εἶχον κατακτήσει τὴν Πολωνίαν ἐν ᾗ πολλαπλασιάζονται, καὶ τῆς ὁποίας κατατρώγουν ἅπασαν τὴν οὐσίαν. Τὸ πάλαι ἡ θρησκεία των καὶ νῦν ἡ μνήμη τῆς γενικῆς κατ' αὐτῶν ἀποστροφῆς τοὺς κατέστησεν ἐχθροὺς τῆς ἀνθρωπότητος. Ἡ φυλὴ αὕτη ἐμπνέει φρίκην εἰς τοὺς Ῥώσσους, διότι εἶναι σχεδὸν εἰκονοκλάστις, ἐνῷ οἱ Ῥῶσσοι σέβονται τὰς εἰκόνας μέχρις εἰδωλολατρίας. Εἴτε ἕνεκα προλήψεως λοιπὸν, εἴτε ἕνεκεν ἀντιζηλίας οἱ Ῥῶσσοι τοὺς ἐδίωξαν ἀπὸ τὰς γαίας των, οἱ δὲ Ἑβραῖοι ἠναγκάσθησαν νὰ ὑπο-

κόσμου κατὰ τὴν ἀληθῆ αὐτῶν ἀξίαν καὶ ὅτι θέλουν αὐξήσει τὰς συμπαθείας αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ τόπου μας.

Τὴν 18 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς ἀφίχθησαν ἐνταῦθα δύο Ἀγγλικὰ πολεμικὰ ἀτμόπλοια, ἅτινα ἀφοῦ ἐλλιμενίσθησαν κατέγραψαν καὶ κατέσχον ὅλα ἐν γένει τὰ ἐν τῷ λιμένι μας εὑρεθέντα Ἑλληνικὰ πλοῖα τὰ ἀνωτέραν τῶν 30 τόνων χωρητικότητα ἔχοντα καὶ τὰ φορτία αὐτῶν· τὴν δὲ 21 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἓν ἐκ τῶν ἀτμοπλοίων τούτων ἐρρυμούλκησεν ἐν θριάμβῳ πρὸς τὴν Σαλαμῖνα δύο ἐξ αὐτῶν τῶν κατσχεθέντων Ἑλληνικῶν πλοίων φορτωμένα σῖτον.

Μετὰ κατηφείας μὲν, ἀλλ' καὶ μεθ' ὑπομονῆς ἶδον οἱ ἰδιοκτῆται τῶν πλοίων τούτων καὶ τὸ κοινὸν τῆς πόλεώς μας ὅλα ταῦτα τὰ βίαια μέτρα τὰ κατὰ τῆς ἰδιωτικῆς περιουσίας ἐν πλήρει εἰρήνῃ ληφθέντα. Καὶ μετὰ κατηφείας μὲν, διότι πώποτε ἐδύνατο νὰ πιστεύσῃ τις, ἢ κἂν νὰ ὑποπτευθῇ ὅτι οἱ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις ὡς κυβέρνησις ἔθνους ὑποσχεθέντος διὰ συνθηκῶν ὅτι θέλει προστατεύει κατὰ πάντα τὴν ἀνεξαρτησίαν καὶ αὐτονομιαν τῆς Ἑλλάδος καὶ τὰ συμφέροντα τῶν Ἑλλήνων, καὶ καυχωμένου νῦν ἀκόμη ὅτι ἀγαπᾷ τοὺς Ἕλληνας, φέρεται ἤδη τοσοῦτον δυσμενῶς κατ' αὐτῶν, ὥστε ἐνεργεῖ τὰ πάντα ὑπὲρ τῆς καταστροφῆς τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς ναυτιλίας των· μεθ' ὑπομονῆς δὲ, ἕνεκα τῆς ἀδυναμίας εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκοντο τοῦ ν' ἀντιτάξωσι βίαν κατὰ τοιαύτης ἀδίκου καὶ παρανόμου βίας καὶ καταπιέσεως. Μετά τινας στιγμὰς ὅμως, ἀφοῦ δηλαδὴ τὰ πλοῖα ταῦτα ἔγιναν ἄφαντα, ἡ γενικὴ κατήφεια καὶ συγκίνησις ἔπαυσαν, καὶ ἡ λύπη διεσκεδάσθη, διότι ὁ Ἕλλην καὶ ἰδίως ὁ τῆς ἐνεστώσης γενεᾶς, ὅστις ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀνεξαρτησίας του ὑπέστη γενναίως καὶ πτώχευσιν, καὶ πείναν, καὶ γυμνήτευσιν, καὶ αἰχμαλωσίαν καὶ ἀπώλεσε γονεῖς, τέκνα, σύζυγον καὶ ὅλην του τὴν περιουσίαν, ὁ Ἕλλην λέγομεν τῆς ἐνεστώσης γενεᾶς, ὅστις ἶδεν ὅλα τὰ δυστυχήματα τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀνεξαρτησίας του πολέμου, συνηθεισμένος ὤν εἰς τοιαῦτα καὶ μεγαλήτερα τούτων δεινὰ ἐσυμμορφώθη μὲ τὴν περίστασιν καὶ ἡσύχασεν. Ἀλλ' ἕκαστος δύναται νὰ συμπεράνῃ τοὺς διαλογισμοὺς του μετὰ τοιαύτην ἀγανάκτησιν καὶ συγκίνησιν. Καὶ ὅμως ἐν τοιαύτῃ ὥρᾳ, ἐν ὥρᾳ δηλαδὴ ἀγανακτήσεως εὑρίσκονται ὀλιγάριθμά τινα νευρόσπαστα μεταξὺ ἡμῶν, διαδίδοντα ἐκ προθέσεως φόβους ,καὶ συμβουλεύοντα νὰ γίνῃ καὶ ὑπογραφῇ ἀναφορά τις ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ μας πρὸς τοὺς Ἄγγλους, ἀναφορὰ δουλικὴ καὶ ἱκετικὴ, ἀναφορὰ προσβάλλουσα τὴν κυβέρνησίν μας καὶ ἐπικαλουμένη τὴν εὐσπλαγχνίαν καὶ ἐπιείκειαν αὐτῶν, ἐνῷ οὔτε ἡμεῖς, οὔτε τὸ ἐμπορίον μας, ἀλλ' οὔτε ἡ ναυτιλία μας ἔβλαψαν παντελῶς τοὺς Ἄγγλους, οὔτε τὸ ἐμπόριον οὐδὲ τὴν ναυτιλίαν αὐτῶν. Ἀλλὰ τὸ δικαίωμα τοῦ ἰσχυροτέρου δὲν ἔπαυσε κατὰ δυστυχίαν τῆς ἀνθρωπότητος νὰ ἐξασκῆται κατὰ τοῦ ἀδυνάτου καὶ κατ' αὐτὸν ἀκόμη τὸν 19 αἰῶνα, τὸν ὀνομαζόμενον αἰῶνα τῶν φώτων καὶ τοῦ ἐξευγενισμοῦ.

Τὴν 23 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς ἐπανελθὸν ἐνταῦθα τὸ αὐτὸ Ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον τὸ ὁποῖον ἐρρυμούλκησεν ἐκ τοῦ λιμένος μας εἰς τὴν Σαλαμῖνα τὰ δύο ἑλληνικὰ πλοῖα, περὶ ὧν ἀνωτέρω εἴρηται, ἔλαβε τὴν καλοσύνην νὰ μᾶς φέρῃ τὰ τελευταῖα ἐκδοθέντα φύλλα τῆς Ἀθηνᾶς καὶ τῆς Ἐλπίδος, ἅτινα ἐπέμφθησαν εἰς τὰς λέσχας, διὰ νὰ τ' ἀναγνώσωσιν οἱ ἔμποροί μας καὶ νὰ φωτισθῶσιν ἐκ τῶν ἐν αὐτοῖς διαλαμβανομένων πατριωτικῶν συμβουλῶν τῶν κυρίων Συντακτῶν τῶν ἐφημερίδων τούτων· ἐξ ὧν ὁ μὲν πρῶτος ἀξιοῖ, σιμὰ εἰς πολλὰ ἄλλα τὰ ὁποῖα ἐκθέτει εἰς ἓν σχοινοτενὲς ἄρθρον του, ὅτι ἐὰν ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις ἤθελεν ἐνδώσει παρευθὺς εἰς τὰς πρὸς αὐτὴν γενομένας ἀπαιτήσεις τοῦ ἀντιναυάρχου κυρίου Πάρκερ, τοῦτο δὲν ἔθελε προσβάλλει διόλου μήτε αὐτῆς, μήτε τοῦ ἔθνους τὴν ἀξιοπρέπειαν καὶ τὴν αὐτονομίαν μας.

Ἀλλ' ἀφοῦ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνεγνωρίσθη καὶ ὑπ' αὐτῆς τῆς Ἀγγλίας ὡς ἀνεξάρτητον καὶ αὐτόνομον, ἔκαμε νόμους διέποντας τὰ συμφέροντα καὶ δικαιώματα ὅλων τῶν κατοικούντων ἐντὸς αὐτοῦ Ἑλλήνων καὶ ἀλλοδαπῶν καὶ ἐσύστησε τακτικὰ δικαστήρια, διὰ νὰ ἐφαρμόζωνται οἱ νόμοι οὗτοι. Ἀφοῦ κατὰ τοὺς νόμους τούτους πᾶσα βλάβη προξενουμένη πρὸς ἰδιώτην Ἕλληνά τε ἢ ἀλλοδαπὸν παρὰ ἰδιώτου, ἀποτελεῖ ζήτημα ὑπὸ τῶν δικαστηρίων μόνον λυόμενον. Ἀφοῦ λέγομεν ταῦτα πάντα εἶναι οὕτω πως διατεθειμένα, ἐὰν παρουσιασθῇ ξένη κυβέρνησις, τοὺς ὑπηκόους τῆς ὁποίας ἔβλαψαν ὁπωσδήποτε ἰδιῶται Ἕλληνες, καὶ παρουσιασθῇ μετὰ τρομεροῦ στόλου ἀπαιτοῦσα ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν Κυβέρνησιν ἀποζημίωσιν διὰ τὰς βλάβας ταύτας, κάμνει χρῆσιν δὲ τῆς βανδαλικωτέρας βίας, διὰ νὰ λάβῃ τὴν ἀπαιτουμένην ἀποζημίωσιν, τί ἄλλο παρεμφαίνει τοῦτο, ἐρωτῶμεν τὸν κύριον Συντάκτην τῆς Ἐλπίδος εἰμὴ περιφρόνησιν κατὰ τῶν νόμων μας; Ἡ περιφρόνησις δὲ αὕτη διὰ βίας μάλιστα γινομένη, τί ἄλλο εἶναι εἰμὴ καιρία προσβολὴ κατὰ τῆς αὐτονομίας μας; Ἐρωτῶμεν προσέτι τὸν κύριον Συντάκτην τῆς Ἐλπίδος, τὸν οἰκογενειάρχην, τὸν σύζυγον, τὸν πατέρα, τὸν ἔχοντα εἰς τὴν οἰκίαν του ὑπηρέτας νὰ μᾶς εἴπῃ, ἐὰν δύναται πλέον νὰ θεωρηθῇ ἀνεξάρτητος κύριος εἰς τὸν οἶκόν του, ὁπόταν εἷς τῶν γειτόνων του, μόνον διότι εἶναι ἰσχυρότερος αὐτοῦ, τῷ ἐπιβάλῃ θέλησιν ὡς πρὸς τὴν διαγωγήν του, μετὰ τῆς συζύγου, τῶν τέκνων καὶ τῶν ὑπηρετῶν του, τὸν ὑποχρεοῦ νὰ λαμβάνῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδεικνυομένους ὑπηρέτας, ἐν ἑνὶ λόγῳ ἐπιβάλῃ νόμον εἰς τὴν οἰκογένειάν του, καὶ τὸν ἀπειλεῖ ὅτι ἐν περιπτώσει παρακοῆς θέλει θλάσει τὸ κρανίον του; Ἐὰν λοιπὸν ὁ κύριος Συντάκτης τῆς Ἐλπίδος εἰς τοιαύτην περίπτωσιν δὲν ἤθελε λογίζεσθαι ἀνεξάρτητος κύριος εἰς τὸν οἶκόν του, ποία ἐξ ἀναλογίας ἀνεξαρτησία δύναται νὰ μείνῃ πλέον εἰς ἡγεμόνα ἀνεξάρτητον κατὰ τὰς συνθήκας, ὁπόταν μία ἰσχυρὰ δύναμις ἀπαιτῇ διὰ βίας μάλιστα βανδαλικῆς νὰ ἐπιβάλῃ πρὸς αὐτὸν θέλησιν, καὶ θέλησιν ἥτις παραδεδεγμένη θέλει ἐπιφέρει τὴν καταστροφὴν τοῦ τόπου; Νομίζει ἄρα γε ὁ κύριος Συντάκτης τῆς Ἐλπίδος ὅτι μεταξὺ Ἀράβων καὶ Κινέζων δημοσιεύει τοιαύτας παραλογίας, ὅτι αἱ ἀπαιτήσεις καὶ ἀξιώσεις τῶν Ἄγγλων δὲν προσβάλλουν διόλου τὴν αὐτονομίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν μας;

Πρὸς δὲ τὸν κύριον Συντάκτην τῆς Ἀθηνᾶς ἀποτεινόμενοι, εὐχαριστοῦμεν αὐτὸν καὶ ἐκ μέρους μας καὶ ἐκ μέρους τοῦ κοινοῦ μας διὰ τὰς ὁποίας εὑρεσιτεχνήθη νὰ δώσῃ συμβουλὰς περὶ τῶν μέσων δι' ὧν δύναται νὰ ἐξιλεωθῇ ἡ Ἀγγλικὴ Κυβέρνησις κατὰ τῆς πατρίδος μας, ἥτις οὐδέποτε ἔβλαψεν αὐτὴν ἢ περιεφρόνησε. Προσθέτομεν ὅμως ὅτι τὸ κοινὸν τῆς Ἑλλάδος πρὶν ἀναγνώσῃ εἰς τὴν ἐφημερίδα του τὰς πατριωτικὰς ταύτας συμβουλάς του ἀρκούντως ἐγνώριζεν, ὅτι διὰ νὰ γίνωσιν ὅσα ἤδη συμβουλεύει ἡ Ἀθηνᾶ ἀφίχθη ὁ Ἀγγλικὸς στόλος διὰ νὰ κάμῃ τὰς ὁποίας ἔκαμεν ἀπαιτήσεις. Ἀλλ' ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, ὁ λαὸς οὗτος ὅστις εἰς τὴν δεινὴν ταύτην περίπτωσιν καὶ δοκιμασίαν ἔδοσε τρανώτατον δεῖγμα ὅτι εἶναι ἄξιος ἐλευθερίας, ἀνεξαρτησίας, καὶ αὐτονομίας περιφρόνησε μετ' ἀγανακτήσεως τὰς ἀντεθνικὰς ταύτας συμβουλὰς τῶν συντακτῶν τῆς Ἐλπίδος καὶ Ἀθηνᾶς.

στῶσι τὴν περιφρόνησιν ταύτην. Ἀνίσχυροι ὄθεν ὄντες ηὐχαριστοῦντο εἰς τὸ κατὰ τῶν Ῥώσσων μῖσος των, ἀλλ' ἀπεστρέφοντο συγχρόνως καὶ τὴν ἰδικήν μας λαφυραγωγίαν. Ἐχθροὶ λοιπὸν ὄντες κατὰ πάντων, κατάσκοποι καὶ τῶν δύο στρατῶν ἐπώλουν τὸν ἕνα πρὸς τὸν ἄλλον ὑπὸ ὀργῆς ἢ φόβου κατὰ τὰς περιστάσεις κινούμενοι, καὶ τέλος διότι τὸ πᾶν πωλῶσι.

Μετὰ τὸ Λιάδυ προχωροῦντες εἰς τὴν ἀρχαίαν Ῥωσσίαν δὲν ἐβλέπομεν πλέον Ἑβραίους. Αἱ ὄψεις μας λοιπὸν ἐλευθερώθησαν ἐκ τῆς ἀπαισίας παρουσίας αὐτῶν, ἀλλ' ἄλλαι ἀνάγκαι μᾶς ὑπεχρέωσαν νὰ τοὺς ἐπιθυμήσωμεν ἐκ νέου. Ἐνθυμήθημεν τὸ ἐνεργητικὸν καὶ ἔμπλεων τεχνουργημάτων συμφέρον των, ἕνεκα τοῦ ὁποίου τὰ πάντα εὑρίσκομεν διὰ τῶν χρημάτων, ἐνθυμήθημεν προσέτι τὴν Γερμανικὴν διάλεκτόν των, μόνη γλῶσσαν τὴν ὁποίαν ἠνοσῦμεν εἰς τὰς ἐρήμους ἐκείνας, καὶ τὴν ὁποίαν οἱ Ἑβραῖοι οὗτοι ἐλάλουν ἀναγκαζόμενοι ὑπὸ τοῦ ἐμπορίου των.

Τὴν 3 ὥραν τῆς 15 Αὐγούστου ἴδομεν τὸ Κρασνοὲ πόλιν ἐκ ξύλων οἰκοδομημένην. Ἓν Ῥωσσικὸν τάγμα ἠθέλησε νὰ τὴν ὑπερασπισθῇ ἀλλ' ὁ Νεὺ τὸ κατέστρεψεν. Ἀφοῦ ἐκυριεύσαμεν τὴν πόλιν ταύτην ἴδομεν πέραν αὐτῆς Ῥωσσικὸν πεζικὸν σῶμα εἰς δύο συντάγματα διηρημένον, τοῦ ὁποίου τὴν ὀπισθοδρόμησιν ὑπερασπίζοντο δύο ἴλαι ἱππικοῦ. Τὸ σῶμα τοῦτο ἦτο τὸ τοῦ Νεβερόβσκοι. Ἡ γῆ ἦτο τραχεῖα ἀλλὰ γυμνῆ, ἕνεκα τούτου λοιπὸν ἐπειδὴ ἦτο καταλληλος διὰ τὸ ἱππικόν μας τὴν κατέλαβεν ὁ Μουράτ.

(ἀκολουθεῖ).

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐπειδὴ δὲν ἐξῆλθε τῶν πιεστηρίων τὸ φύλλον μας μέχρι τῆς σήμερον 25 τοῦ ἐνεστῶτος μηνὸς δημοσιεύομεν τὰ ἑπόμενα ὑπὸ τὴν χρονολογίαν ταύτην.

Σήμερον ἐτελέσθη ἐνταῦθα ἡ ἐπέτειος ἑορτὴ τῆς ἐν τῇ πατρίδι μας ἀποβάσεως τοῦ πολυαγαπητοῦ ἡμῶν Βασιλέως Ὄθωνος.

Πώποτε Βασιλικὴ ἑορτὴ δὲν ἐτελέσθη ἐνταῦθα μετὰ τοσαύτης λαμπρότητος καὶ ἐνθουσιασμοῦ. Ἀπὸ πρωΐας χίλια περίπου παιδία ἄρρενα καὶ θήλεα λαμπρῶς ἐνδεδυμένα καὶ φέροντα δάφνας εἰς χεῖρας περιεφέροντο τὴν πόλιν κραυγάζοντα τὸ « Ζήτωσαν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσά μας καὶ ἀνευφημοῦντα. Τὴν 9 ὥραν πρὸ μεσημβρίας ὁ ἦχος τῶν κωδώνων τῶν Ἱερῶν Ναῶν τῆς Μεταμορφώσεως καὶ τῆς Κοιμήσεως ἤρχισε νὰ προσκαλῇ εἰς τὴν τελετὴν τοὺς συμπολίτας μας. Προσῆλθε λοιπὸν μετὰ τοῦ Νομάρχου, τῶν δημοτικῶν, τῶν δικαστικῶν, τῶν στρατιωτικῶν τῶν ναυτικῶν ἀρχῶν μας, τῶν λοιπῶν ὑπαλλήλων καὶ τῶν κυρίων Προξένων τῶν ξένων δυνάμεων εἰς τὸν ἱερὸν τῆς Μεταμορφώσεως ναὸν ἄπειρον πλῆθος λαοῦ, ὥστε ὁ ναὸς οὗτος ἔγεμεν ἐντὸς καὶ ἐκτὸς αὐτοῦ ἐκ πολιτῶν πάσης τάξεως καὶ βαθμοῦ. Ἡ δοξολογία ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Βασιλίσσης ἐψάλη μετὰ μεγίστης λαμπρότητος, εἰς δὲ τὸ τέλος αὐτῆς διὰ 10 λεπτῶν σχεδὸν διάστημα ἐκραύγασεν ὅλον τὸ πλῆθος τοῦτο μετ' ἐνθουσιασμοῦ συγκινοῦντος ὅλας τὰς καρδίας τὸ «Ζήτωσαν ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασίλισσα. Ὅτε τὰ ἐν τῷ λιμένι μας προσωρμισμένα ἐθνικὰ πλοῖα ὁ Ἀποστόλης καὶ ἡ Μεθώνη στολισθέντα μὲ σημαίας ἐκανονοβόλισαν, ὡσαύτως δὲ καὶ τὰ Αὐστριακὰ ἀτμόπλοια. Πώποτε τὸ ἐπαναλέγομεν ἐτελέσθη ἐνταῦθα Βασιλικὴ ἑορτὴ μετὰ τοσαύτης λαμπρότητος, μεγαλοπρεπείας καὶ ἐνθουσιασμοῦ.

Λαμπρὰ φωτοχυσία ἑτοιμάζεται διὰ τὴν ἐσπέραν ταύτην εἰς τὰ δημόσια καταστήματα καὶ τὰς οἰκίας τῶν πολιτῶν.

— Ὁ ἐσφαλμένως θεωρούμενος ὡς ἐντὸς τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου εὑρισκόμενος κύριος Γριζιώτης διαμένει εἰς Σμύρνην, καθ' ἃς ἐλάβομεν σήμερον πληροφορίας ἐξ Ἀθηνῶν.

Παρουσιασθεὶς οὗτος εἰς τὸν ἐκεῖ Ἑλληνικὸν ὑποπρόξενον, ἀφοῦ ἐπληροφορήθη τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι διαγωγὴν τοῦ Ἀγγλικοῦ στόλου, ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι εὑρίσκετο μακρὰν τοῦ κινδύνου τῆς πατρίδος του.

— Καὶ πάλιν ἡ κραταιὰ προστασία τῆς ὁμοθρήσκου Ῥωσσίας ἐματαίωσε δυσμενῆ ἴσως κατὰ τῆς πατρίδος μας σχέδια ἐκ μέρους τῶν ἐν τοῖς μεθορίοις μας Ὀθωμανῶν· διότι καθὼς πληροφορούμεθα ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβυς αὐτῆς κύριος Τιτὸφ ἀνέφερεν εἰς τὸ Διβάνιον, ὅτι πᾶν κίνημα ἐχθροπραξίας τῶν Τούρκων κατὰ τῆς Ἑλλάδος θέλει θεωρηθῇ ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεώς του ὡς κατ' αὐτῆς τῆς Ῥωσσίας γινόμενον. Κατὰ συνέπειαν τῆς παρατηρήσεως ταύτης τοῦ κυρίου Τιτὸφ ὁ Ρεσὶτ Πασσᾶς ἐγγυήθη ὅτι κανὲν τοιοῦτον κίνημα δὲν θέλει γίνει κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐκ μέρους τῶν Τούρκων.

Ἐξ ἰδικωτέρας ἐκ τῶν Ἀθηνῶν ἀλληλογραφίας ἀπὸ τὴν χθεσινὴν χρονολογίαν.

Ἡ κατάστασις τῶν πραγμάτων μας εἶναι ἡ αὐτή. Ὁ Ἄγγλος Ναύαρχος ἐξακολουθεῖ τὰ δυσμενῆ κατὰ τῆς Ἑλλάδος μέτρα. Ἐκτὸς τῶν κατακρατηθέντων ἐν Πειραιεῖ ἐθνικῶν καὶ ἐμπορικῶν πλοίων ἀπήγαγον καὶ ἐκ Σπετζῶν πέντε φορτωμένα καὶ ἕτερα δύο ἐκ τῆς διευθύνσεως τῆς Σύρου, ἀγνοοῦμεν ὅμως ἐὰν τὰ τελευταῖα ταῦτα ἀνήκουν εἰς τὸν λιμένα μας, ἢ συνελήφθησαν κατὰ τὸν διάπλουν των. Ὅλη ἡ διπλωματικὴ τῆς Κωνσταντινουπόλεως συνεμερίσθη τὸ φρόνημα καὶ τὴν διαγωγὴν τῶν ἐν Ἀθήναις Πρεσβέων, καὶ πιστεύεται ὅτι καὶ ἡ Εὐρώπη ὅλη δὲν θέλει συλλάβει διαφορετικὴν ἰδέαν περὶ τῆς διαγωγῆς τῶν Ἄγλων. Ἀνάγκη νὰ περιμείνωμεν δέκα ἢ δεκαπέντε ἔτι ἡμέρας, διὰ νὰ γνωρίσωμεν ὄχι μόνον τὰς διαθέσεις τῆς Εὐρώπης, ἀλλὰ καὶ τὰ μέσα δι' ὧν θέλει θελήσει νὰ μᾶς συνδράμῃ. Ἡ Κυβέρνησις καὶ αἱ βουλαὶ βαδίζουσιν ἀκλονήτως τὸν αὐτὸν δρόμον, τὸν ὁποῖον ἐχάραξαν ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἡ κοινὴ γνώμη πανταχοῦ εἶναι σύμφωνος. Ὁ τύπος παρακολουθεῖ· δύο μόνον ὄργανα τῆς δημοσιότητος ἀνέκαθεν ἀνήκοντα εἰς τὸ Ἀγγλικὸν φρόνημα ὕψωσαν τὴν σημαίαν τοῦ Ἀγγλισμοῦ, ἡ Ἀθηνᾶ καὶ ἡ Ἐλπίς, ὡς θέλετε παρατηρήσει εἰς τὰ τελευταῖα μάλλιστα φύλλα των· οἱ ὀπαδοί των ὅμως εἶναι εὐάριθμοι· τὸ δὲ κοινὸν μὲ ἔκπληξιν ἀναγινώσκει αὐτάς· διεφημίσθη μάλιστα ὅτι ἀμφότεραι αἱ ἐφημερίδες αὗται ἐκάησαν εἰς ὅλα τὰ ἐνταῦθα καφφενεῖα. Ἀπὸ χθὲς καὶ σήμερον διαδίδονται φῆμαι ἀδέσποτοι ὅμως, ὅτι μετὰ μίαν ἢ δύο ἡμέρας οἱ Ἄγγλοι ὑποχωροῦν καὶ τὰ πράγματα συμβιβάζονται.

—Προσεκλήθημεν παρὰ τοῦ κυρίου Γεωργίου Ἰωάννου Ψύχα νὰ δημοσιεύσωμεν, ὅτι ὁ κύριος Συντάκτης τῆς ἐφημερίδος τῶν Εὐχῶν τῶν Λαῶν κατὰ συνέπειαν ἐσφαλμένων, φαίνεται, πληροφοριῶν ἐδημοσίευσεν, ὅτι ἡ ἐνταῦθα Νομαρχία ἐβράδυνε νὰ κοινοποιήσῃ πρὸς τὴν διεύθυνσιν τῆς νεοσυστηθείσης ἐνταῦθα Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρίας ἡ Φιλεμπορικὴ τὴν Βασιλικὴν περὶ τῆς συστάσεως αὐτῆς ἔγκρισιν, καὶ ὅτι ἡ βραδύτης αὕτη ἐπέφερεν ἐπιζημίους συνεπείας πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους. Εἰς ταῦτα πάντα ἀπαντᾷ ὁ κύριος Ψύχας, ὅτι καθόσον ἐπληροφορήθη ἐσχάτως, ἡ βραδύτης αὕτη προῆλθεν ἀπὸ ἀνεξαρτήτους αἰτίας τῆς Νομαρχίας.

Προσεκλήθημεν ὡσαύτως νὰ δημοσιεύσωμεν, ὅτι ἐσφαλμένως ὁ κύριος Συντάκτης τῶν Εὐχῶν τῶν Λαῶν ἀνέφερεν ὅτι ἀνενεώθη ἡ ἑταιρία αὕτη, ἐνῷ ἔγινε σύστασις νέου Ἀσφαλιστικοῦ καταστήματος ἐνταῦθα ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἡ Νέα Φιλεμπορικὴ Ἀσφαλιστικὴ Ἑταιρία, ἄσχετος οὖσα ὅλως διόλου μὲ τὴν διαλυθεῖσαν πρό τινος καιροῦ Φιλεμπορικὴν Ἑταιρίαν.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΥΛΟΥ ΜΕΛΙΟΥ

Δημοσιεύομεν σήμερον, εἰς παράρτημα, τὰς δύο νέας διακοινώσεις τῶν ΚΚ. Ἀντιπροσώπων Γαλλίας καὶ Ῥωσσίας πρὸς τὸν πρέσβυν τῆς Μ. Βρεταννίας Κ, Θ. Οὐάϊς.

Πρεσβεία τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐν Ἀθήναις.

Ἀθῆναι, τὴν 17[29 Ἰανουαρίου 1850.

Ὁ ὑποφαινόμενος ἔκτακτος ἀπεσταλμένος καὶ πληρεξούσιος ὑπουργὸς τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας παρὰ τῇ Α. Μ. τῷ Βασιλεῖ τῆς Ἑλλάδος εἰς ἀπάντησιν τῆς διακοινώσεως τὴν ὁποίαν ὁ Κ. Πληρεξούσιος ὑπουργὸς τῆς Α, Βρετανικῆς Μεγαλειότητος τῷ ἔκαμε τὴν τιμὴν νὰ τῷ γράψῃ ὑπὸ ἡμερομηνίαν 27 τρέχοντος, σπεύδει νὰ τῷ γνωστοποιήσῃ τὰς παρατηρήσει τὰς ὁποίας τῷ ὑπηγόρευσεν ἡ μετὰ προσοχῆς ἀνάγνωσις αὐτοῦ τοῦ ἐγγράφου. Βεβαίως ὁ διϊσχυρισμὸς ὅτι, ὁ ἐν τῷ 12 ἄρθρῳ ὅρος τῆς ἐν Λονδίνῳ συμφωνηθείσης συνθήκης τὴν 7 Μαΐου 1832 πρέπει νὰ ἑρμηνευθῇ οὕτως, ὥστε ὅλαι αἱ παρὰ τῶν ξένων κυβερνήσεων γενόμεναι ἀπαιτήσεις πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν νὰ μὴ δύνανται κατ' οὐδένα τρόπον νὰ ἱκανοποιηθῶσι πρὶν τῆς ὁλοσχεροῦς πληρωμῆς τῆς ὑπηρεσίας τοῦ δανείου, εἶναι μία ἀπόλυτος ἔννοια τὴν ὁποίαν δὲν ἔχει ὁ ἀνωτέρω ὅρος. Ἀρκεῖ εἰς τὸν ὑποφαινόμενον νὰ ὑπομνήσῃ εἰς τὸν ἐντιμότατον Θωμᾶν Οὐάϊς τὸ γράμμα τῆς διακοινώσεώς του ὑπὸ ἡμερομηνίαν 19 Ἰανουαρίου διὰ νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν ὁποίαν ὡς πρὸς τοῦτο ἔχει ἰδίαν γνώμην. Ἀλλὰ μήπως αἱ ἀπαιτήσεις τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ὡς ἐκ τῆς ἐκτάσεώς των καὶ τῆς ἀμετατρέπτου γνώμης (ultimatum) τῆς ἐπιβληθείσης εἰς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Α. Ἑλλ. Μεγαλειότητος, δὲν ἔχουσι τὸν διπλοῦν χαρακτῆρα, νὰ προσβάλωσι τὴν οἰκονομίαν ἑνὸς κράτους ὑλικῶς καὶ ἠθικῶς εὑρισκομένου ὑπὸ τὴν ἐγγύησιν τῆς Γαλλίας, καὶ νὰ ἐπισύρωσιν, ὡς πρὸς τὴν ἐσωτερικὴν ἀσφάλειάν του συνεπείας ὡς πρὸς τὰς ὁποίας δὲν δύναται ν' ἀδιαφορήσῃ ἡ Κυβέρνησις τῆς Δημοκρατίας;

Ἑπομένως δὲν εἶναι φυσικὸν, τὸ νὰ νομίσῃ προσῆκον ὁ ὑποφαινόμενος ἐξάγων ἐκ τοῦ γράμματος τὸ πνεῦμα τῆς καταστατικῆς συνθήκης τοῦ Βασιλείου τῆς Ἑλλάδος, νὰ ἐπιστήσῃ τὴν ἐντονωτέραν προσοχὴν τοῦ Κ. ὑπουργοῦ τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειότητος ἐπὶ τῆς πραγματικῆς ζημίας τὴν ὁποίαν αἱ παροῦσαι περιστάσεις δύνανται νὰ ἐπενέγκωσιν εἰς τὴν Γαλλικὴν Κυβέρνησιν; Ἐκ τοῦ ὅτι παρημέλησεν ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν, παρὰ τὴν πολλάκις ἐπαναληφθεῖσαν γνώμην μου, νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου, δὲν ἐξάγεται ὅτι ἡ κατάστασις αὕτη τῶν πραγμάτων πρέπει ἀναγκαίως νὰ διαρκέσῃ, οὔτε ὅτι αἱ ἐγγυήτριαι Δυνάμεις δὲν ἔχουσι τὸν σκοπὸν νὰ τὴν κάμωσι νὰ παύσῃ. Ἀλλὰ θέλουσι δυνηθῆ νὰ πράξωσι τοῦτο, ἐὰν ὁ προϋπολογισμὸς τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεωθῆ νὰ ὑπομείνῃ διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ἐντιμοτάτου Θωμᾶ Οὐάϊς, τὸ ἀπροσδόκητον καὶ ἄμεσον βάρος ἑνὸς ἑκατομμυρίου καὶ πεντακοσίων περίπου χιλιάδων δραχμῶν; Καὶ ἐὰν ἡ διακοπὴ τοῦ ναυτικοῦ ἐμπορίου ἀποστερήσῃ προσέτι τὸ δημόσιον ταμεῖον μέρους ἐκ τῶν εἰσπράξεων τῶν τελωνείων; Ὑπ' αὐτὴν τὴν ἔποψιν νομίζει ὁ ὑποφαινόμενος ὅτι προσγίνεται προσβολή τις εἰς τὸ 12 ἄρθρον τῆς συνθήκης τῶν 1832 καὶ προφανὴς βλάβη εἰς τὰ δικαιώματα τρίτων.

Ὁ Κ. πληρεξούσιος ὑπουργὸς τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειότητος, περαίνει τὴν διακοίνωσίν του τῆς 27 Ἰανουαρίου, προσθέτων λόγους τινὰς εἰς τοὺς ὁποίους ὁ Κ. Θουβενὲλ ἐνόμιζεν ὅτι ἀπήντησεν ἀρκούντως διὰ τῶν προγενεστέρων διακοινώσεων. Αἴτησις διαιτητίας, ἀπευθυνθεῖσα πρὸς δύο Δυνάμεις φίλας καὶ συμμάχους τῆς Μεγάλης Βρεταννίας, καὶ εὑρισκομένας ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα εἰς θέσιν ἥτις καθίστα αὐτὴν τὴν προσφυγὴν ὄχι μόνον εὔλογον, ἀλλὰ κατά τινα τρόπον καὶ ἀναπόφευκτον, δὲν εἶναι, ἰδίως ἐκ μέρους ἑνὸς νέου ὑπουργείου, καὶ χωρὶς ν' ἀναφέρω τὰ πολλὰ πρότερον ἀνταλλαχθέντα ἔγγραφα μεταξὺ τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας καὶ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἄρνησις τοῦ νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψιν τὰ παράπονα τῆς Κυβερνήσεως τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος. Αἴτησις τοιαύτης φύσεως, εἶναι ἀληθὲς, δυνατὸν νὰ μὴν εἶχε προβλεφθῆ ἀπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐντιμοτάτου Κ. Οὐάϊς, ἀλλ' ἦτο καθῆκον τοῦ Κ. Θουβενὲλ νὰ κάμῃ ὅ,τι ἐξήρτητο ἀπ' αὐτὸν, διὰ νὰ γίνῃ παραδεκτὴ, καὶ τὰ καταναγκαστικὰ μέτρα τῶν ὁποίων ἡ Ἑλλὰς εἶναι τώρα τὸ ἀντικείμενον ἐκ μέρους τοῦ Κ. Ἀντιναυάρχου Σὶρ Οὐιλλιὰμ Πάρκερ, τῷ ἀποδεικνύουσιν ὅτι εἶχε δίκαιον νὰ δοκιμάσῃ νὰ τὰ προλάβῃ.

Ὁ ὑποφαινόμενος δράττεται τῆς εὐκαιρίας ταύτης νὰ ἐπαναλάβῃ πρὸς τὸν Κύριον Πληρεξούσιον Ὑπουργὸν τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ἐξαιρέτου ὑπολήψεώς του

(Ὑπογ.) ΘΟΥΒΕΝΕΛ.

Πρὸς τὸν Κ. Θ. Οὐάϊς πληρεξούσιον ὑπουργὸν τῆς Α. Βρετανικῆς Μεγαλειότητος.

Κύριε!

Ἔχω τὸν τιμὴν νὰ σᾶς διαβιβάσω ἀντίγραφον τῆς τελευταίας διακοινώσεως, τὴν ὁποίαν πρὸς τὸν Κ. Οὐάϊς ἀπεύθυνα, καὶ ὠφελοῦμαι τῆς περιστάσεως ταύτης διὰ νὰ σᾶς ἐκφράσω ἐπανειλημμένως τὴν διαβεβαίωσιν τῆς ὑπερεξαιρέτου ὑπολήψεώς μου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 22 Ἰανουαρίου 1850.

(Ὑπογ.) ΠΕΡΣΙΑΝΗΣ.

Κύριε!

Ἀθῆναι, τὴν 20 Ἰανουαρίου (1 Φεβρουαρίου) 1850.

Ἡ διακοίνωσις τὴν ὁποίαν μ' ἐκάμετε τὴν τιμὴν νὰ μοὶ διευθύνετε κατὰ τὴν 17[29 τρέχοντος, ἐλήφθη ἀσφαλῶς, καὶ λυποῦμαι τὰ μέγιστα διότι αἱ ἀνυπέρβλητοι διαταγαὶ τὰς ὁποίας ἔχετε δὲν σᾶς ἐπιτρέπουν νὰ λάβετε ὑπ' ὄψιν σας τὰς παρατηρήσεις, τὰς ὁποίας ἦτο τοῦ κατεπείγοντος καθήκοντός μου ὡς ἀντιπροσώπου μιᾶς Δυνάμεως ὑπογραψάσης τὴν συνθήκην τῆς 7 Μαΐου 1832, νὰ καθυποβάλω εἰς τὰς σκέψεις σας.

Οὐδεμία ἐκ τῶν εἰρημένων παρατηρήσεων δὲν ἦτο, νομίζω, ἀσυμβίβαστος μὲ τὸ καθῆκον τὸ ὁποῖον ἔχει πᾶσα ξένη δύναμις νὰ προστατεύῃ ἐν Ἑλλάδι τὰ συμφέροντα τῶν ὑπηκόων της· ἀλλ' ὁ τόπος οὗτος εὑρισκόμενος εἰς ἐξαιρετικὴν θέσιν ἀπέναντι τῶν δυνάμεων αἵτινες ἐγγυήθησαν τὸ δάνειον δὲν δύναται, κατ' ἐμὴν γνώμην, νὰ ἐκπληρώσῃ ἀπαιτήσεις τῆς φύσεως καὶ τῆς ἐκτάσεως ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἡ Βρεταννικὴ Κυβέρνησις κατ' αὐτοῦ ἀπευθύνει, χωρὶς νὰ προνοήσῃ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 12 τῆς συνθήκης τῆς 7 Μαΐου 1832, καὶ χωρὶς νὰ κατασταθῆ ἀπέναντι τῶν δύω ἄλλων δυνάμεων ὑπεύθυνος τοῦ ὅτι μετεχειρίσθη τὰ κεφάλαιά του δι' ἄλλας ἀνάγκας, ἐνῷ κατὰ τὸ γράμμα τῆς εἰρημένης συνθήκης, ταῦτα πρέπει νὰ χρησιμεύσωσι πρὸ παντὸς ἄλλου εἰς τὴν πληρωμὴν τῶν τόκων καὶ τὴν ἀπόσβεσιν τοῦ δανείου. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις μὴ θέλουσα νὰ ἀναδεχθῆ εὐθύνην ἐπὶ τοσοῦτον σοβαρὰν ἐπεκαλέσθη τὴν οἰκικὴν μεσολάβησιν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἄλλων δύο δυνάμεων ὡς πρὸς ὑπόθεσιν ἥτις δὲν ἠδύνατο νὰ ἦναι ἀδιάφορος εἰς αὐτάς. Ὁ Κ. Πρέσβυς τῆς Γαλλίας καὶ ἐγὼ αὐτὸς εὑρέθημεν, φυσικῷ τῷ λόγῳ, καὶ σχεδὸν ὑποχρεωτικῶς εἰς τὴν ἀνάγκην τοῦ νὰ λάβωμεν τὴν θεσιν μεσολαβούντων, καὶ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἀθηνῶν ὁδηγήσαντος ἡμᾶς εἰς τοῦτο, ἐπροτείναμεν εἰς ὑμᾶς, Κύριε, κατ' ἐπανάληψιν, νὰ καθυποβάλετε τὰς εἰρημένας ἀπαιτήσεις σας εἰς τὴν διαίτησιν τῶν Κυβερνήσεών μας. Ἡ Πρεσβεία ἐν Ἀθήναις τῆς Α. Βρεταννικῆς Μεγαλειότητος δὲν ἠθελησε νὰ δώσῃ τὴν συναίνεσίν της εἰς πρότασιν, ἥτις ἐὰν ἐγένετο δεκτὴ, ἤθελεν, ἄνευ ἀμφιβολίας, ἀπαλλάξει τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὰ δυστυχήματα τὰ ὁποῖα ἐπαπειλοῦνται εἰς αὐτὴν ὡς ἐκ τῶν καταναγκαστικῶν μέτρων, εἰς τὰ ὁποῖα ὁ ἀντιναύαρχος Κ. Πάρκερ ἐνόμισεν ὅτι ἔπρεπε νὰ καταφύγῃ. Αἱ προσβολαὶ αἱ ἀπευθυνόμεναι ἐπὶ τέλους οὐχὶ κατὰ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ἀλλὰ κατὰ τοῦ ἔθνους ὁλοκλήρου, συνεπείᾳ τῆς συλλήψεως τῶν ἐμπορικῶν πλοίων καὶ τῆς παρεμποδίσεως τοῦ ἐμπορίου, θέλουν πραγματικῶς, Κύριε, ὄχι μόνον ἐξαντλήσει τὴν πηγὴν ἑνὸς τῶν σημαντικωτέρων προσόδων, ἀλλὰ δύνανται ἀκόμη νὰ γεννήσωσι περιπλοκὰς αἵτινες ἤθελον διαταράξῃ τὴν κοινὴν ἡσυχίαν ἑνὸς τόπου τοῦ ὁποίου ἡ ἐσωτερικὴ εἰρήνη εἶναι, ὅσον τὸ κστ' ἐμὲ τὰ μέγιστα διαφέρουσα.

Ἤθελον νομίσει, κύριε, ὅτι παρεγνώρισα τὰ αἰσθήματα τῆς ζωηρᾶς μερίμνης καὶ τῆς εἰλικρινείας, τῶν ὁποίων κολακεύομαι ὅτι πολλάκις σᾶς ἔδωκα δείγματα, ἐὰν περαίνων τὴν παροῦσαν διακοίνωσίν μου δὲν ἤθελον ἐπικαλεσθῆ τὴν ἐμβριθῆ σκέψιν σας ἐπὶ τῶν ἐν αὐτῇ ἐμπεριεχομένων, καὶ δὲν ἤθελον σᾶς ἐπαναλάβει τὴν βαθείαν λύπην τὴν ὁποίαν αἰσθάνομαι, διότι ἀπέβησαν ἀλυσιτελεῖς αἱ προσπάθειαι τὰς ὁποίας κατέβαλον διὰ νὰ κατορθωθῆ ἡ ταχεῖα καὶ εὐάρεστος λύσις μιᾶς διαφορᾶς, ἥτις παρατεινομένη ἤθελεν ἐπιφέρει τὴν ἄφευκτον καταστροφὴν ἑνὸς κράτους εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ ὁποίου ἡ Μ. Βρεταννία συνέτεινε τὸ μέγιστα μετὰ τῶν δύο ἄλλων Δυνάμεων.

(Ὑπογρ.) ΠΕΡΣΙΑΝΗΣ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ ΠΑΥΛΟΥ ΠΣΑΙΟΥ